

วิไลย แสงงาม

จดหมายจากความคิดถึง

วิลัย แสงงาม
ซีตีมาเรียม บินเยาะ

ถึง ยูกรีปลี แวดอกอ ผู้เป็นที่รัก และฮาย์รลูกที่รักของเจ๊ะ
เขียนเมื่อ 8 มกราคม 2554 (วันที่เพื่อนโหยหา และอาตุร บังซึ่งเป็นที่รัก)

บัง บังรู้ไหมว่าวันนี้เป็นวันที่เพื่อนทุกข์มาก ตั้งแต่วันที่บังและ
ลูกจากไปโดยที่ไม่มีวันกลับมาอีกแล้ว บังบอกว่าเราจะอยู่ด้วยกันบน
โลกคุณยานี้ตลอดไป แต่เราอยู่ด้วยกันเพียงแค่ 14 ปีเท่านั้นเอง สำหรับ
เพื่อนไม่เคยรู้สึกเสียใจเลยที่เลือกรักบังและจะรักตลอดไปจนลมหายใจ
สุดท้ายของเพื่อน

อ้อฮะตุ อัลลา อิลลาฮะ อิลลัลลอฮ

วะอ้อฮะตุ อันนะ มุฮัมมัดร์ รอซูลุลลอฮ

ฉันขอปฏิญาณตนว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ

และนบีมุฮัมมัดเป็นศาสนทูตของอัลลอฮ

บังจำได้ไหม นี่คือคำแรกที่ทำให้เพื่อนได้รู้จักอิสลามและรู้จักผู้ชาย
ที่ดีที่สุดในชีวิตของเพื่อน เพื่อนสัญญาว่าจะดูแลลูกไซนบกับฮาวาให้
ดีที่สุด หากบังได้เจอนางฟ้าบนสวรรค์ห้ามบอกใจเพื่อนนะบัง สัญญา

กันแล้วว่าเราจะอยู่ด้วยกัน 5 คน พ่อ แม่ ลูก ในวันอาทิตย์ บัง เพื่อนคิดถึง บังและลูกฮายร์เหลือเกิน ทำไมเขาต้องพรากเอาชีวิตของบังและลูก ไปด้วยนะ เพื่อนอยากตายตามบังและลูกไปด้วย ไซ้กับฮาวาไม่รู้หรอกว่าแม่เขาเจ็บปวดแค่ไหน ลูกไม่อยากเห็นเพื่อนร้องไห้ แต่บางครั้งเพื่อน ก็ไม่สามารถที่จะกลืนน้ำตาเอาไว้ได้ เพื่อนต้องแอบไปร้องไห้ในห้องน้ำ แล้วปล่อยให้เสียงของสายน้ำไหลดังเพื่อกลบเกลื่อนเสียงสะอื้นของเพื่อน ไม่ให้ลูกๆ ได้ยิน บางคืนเพื่อนก็นอนไม่หลับ ได้ยินเสียงลูกฮายร์ร้องเรียกหา เพื่อนจะทำยังไงดี ชิเกรก็ไม่มีผล เพื่อนต้องกินยาอีกแล้วบัง ไม่อยากกินยา อีกเลย ไม่อยากไปหาหมออีกแล้วนะบัง

บังจำได้ไหม ตอนที่เพื่อนอยู่กับบัง เวลาที่เพื่อนปวดหัว บังคอย ช่วยนวดผ่อนคลายและอ่านคู่มือขอพร มือของบังที่คอยลูบหัวให้เพื่อน มันช่างรู้สึกอบอุ่นเหลือเกิน แล้วความเจ็บปวดก็ค่อยๆ หายไปอย่างรวดเร็ว คงเป็นเพราะบังช่วยขอคู่ออให้เพื่อน อัลลอฮฺจึงทรงประทาน ใให้หายเร็ว

บัง ตอนนี้ ผมเพื่อนยาวมากแล้วนะ เพื่อนจะตัดเองก็ไม่ได้ เดี่ยว กรรไกรจะเข้าตา บัง เพื่อนขอกลับไปสงขลา 2 วันนะ คิดถึงบ้าน คิดถึง แม่และพี่สาว อยากไปบรรยายให้พี่สาวฟัง เพื่อนเหมือนอยู่คนเดียว รู้สึก สับสนและวุ่นใจ แต่เพื่อนจะไม่เนรคุณกับอัลลอฮฺเป็นอันขาด จะไม่ออก นอกศาสนาเด็ดขาด ถึงแม้จะโดนพี่น้องว่า มองว่าเป็นบ้าไปแล้วก็ตาม แต่ทุกคนก็รักบังนะ โดยเฉพาะพี่บ่าว (พี่ชาย) เขาสงสารลูกและบังมาก เขาไม่เคยลืมความดีของน้องเขยที่แสนดีของเขาเลยนะ สำหรับเพื่อน ตอนนี้ อิสลามคือสิ่งที่สำคัญที่สุด ขอขอบคุณอัลลอฮฺมากที่ให้บ่าวคนนี้

ได้สามี่ที่ดีแบบบัง ถึงพี่น้องเพื่อนบางคนจะตัดสัมพันธ์ก็ช่างเขา แต่บ่าว
คนนี้ตัดจากพระเจ้าไม่ได้จริงๆ อินชาอัลลอฮ

บัง เวลาเพื่อนเดินผ่านกุโบร์ น้ำตาของความอ่อนแอมันค่อยๆ
ไหลริน เพื่อนคิดถึงลูกและบัง ขออัลลอฮทรงอภัยโทษให้กับสามี่ที่ดีที่สุด
คนนี้ด้วยเถิด เพื่อนขอทุกครั้งที่ผ่านมาหลุมฝังศพของบังและลูก เพื่อนยังจำ
ได้ดีถึงช่วงเวลาที่ยังสอนให้ละหมาด สอนให้อ่านอัลกุรอานและขอดุอาอ
โตะครุคนแรกของเพื่อนก็คือบังคนคิดคนนี่เอง

*“ขอซูโกรต่ออัลลอฮ ที่ได้มอบศาสนาที่ถูกต้องและสามี่ที่ดีที่สุด
ในพื้นที่ของหัวใจว่าคนนี้ ไม่มีช่องว่างตรงไหนเลยที่จะตั้งภาคี ทุกการ
เด่นของหัวใจ ทุกการเคลื่อนไหวของร่างกาย บ่าวคนนี้ ขอพิละบีลีละฮ”*
(ขออยู่ในหนทางของอัลลอฮ)

บัง เพื่อนเจอบททดสอบมากมายเหลือเกิน หลังจากที่บังกับลูก
จากไปไม่นาน แม่ก็ถูกรถชนเสียชีวิต แต่เพื่อนก็ชวนพี่ๆ หลายคนไปเยี่ยม
เพราะเพื่อนไม่รู้ว่าจะทำอะไรได้บ้าง พี่ๆ และเพื่อนไปกัน 1 คันรถตู้
จากนั้นฮาวาไม่สบายเข้าโรงพยาบาลอาทิศย์กว่า สงสารลูกมาก เพื่อน
ฝากไซนัซไว้กับญาติบัง บังคงไม่ว่าเพื่อนนะ แต่ที่เพื่อนรู้สึกสงสารลูก
มาก เพราะลูกไม่มีพ่อมาเยี่ยม มีแต่เพื่อนๆ มาเยี่ยมลูกเรา ในขณะที่
เตียงข้างๆ นั้นมีทั้งพ่อและแม่คอยดูแลและเช็ดตัวให้ตลอดเวลา แต่ฮาวา
มีแม่คนเดียว แต่เพื่อนก็ให้กำลังใจลูกตลอดเวลาเนะ ลูกบอกว่า

“เจ๊จ๋า เจ็บมากเวลาคูณหมอฉีดยา”

เพื่อนสงสารลูกมากอยากจะเจ็บแทนลูก ถ้ามีบังอยู่ใกล้ๆ เราคง
จะช่วยกันดูแลลูกนะบังนะ แต่ตอนนี้ฮาวาหายดีแล้วนะ

บัง เดือนรอมฎอนได้เวียนมาอีกแล้ว ความรู้สึกเหงามาก คิดถึงบังเหลือเกิน ยิ่งใกล้วันฮารีรายอก็ยิ่งเศร้าอีก เมื่อก่อนเราเคยไปละหมาดอีตวันฮารีรายอที่สนามกีฬากลางกัน 5 คน แต่ปีนี้มีกันแค่ 3 คน คือเพื่อนและลูกอีกสองคน แต่เพื่อนไม่ลืมที่จะขออุอาอ์ให้บังและลูกฮาย์รสุดที่รัก

บัง เบื่อไหม เพื่อนเล่าให้บังฟัง ฟังต่ออีกนิดนะ เมื่อช่วงปลายปี ได้มีพายุเข้าที่ปัตตานีเสียหายมาก แต่เพื่อนและลูกๆ ไม่เป็นไร อัลลอฮ์คุ้มครอง แต่บังจำฝนตกหนักมาก ลมแรง ฟ้าคำรามเสียงดังมาก บ้านเราสันสะเกีเพื่อน เพื่อนกอดลูกทั้งสองคนไว้ในอ้อมแขนแล้วร้องไห้ ขออุอาอ์คิดถึงบังมากที่สุด ถ้ามีบังอยู่ เพื่อนและลูกคงไม่ต้องกลัวมากมายขนาดนี้ ดีกมากแล้วเราสามคนแม่ลูกนอนกอดกันจนผลอหลับไปเอง

บังจำ ตอนนี้ลูกโตแล้วนะ ไชนับจะขึ้น ม.1 แล้ว ส่วนฮาวากำลังจะขึ้น ป.6 ถ้าย้อนเวลากลับไปได้ เพื่อนอยากแลกเปลี่ยนชีวิตกับบัง เพราะแม่คนนี้เป็นแม่ที่แย่มาก ไม่มีความรู้ สอนการบ้านลูกก็ไม่ได้ ขับรถไปส่งลูกที่โรงเรียนก็ไม่ได้ ทั้งๆ ที่พยายามแล้ว บังจำตอนนี้เพื่อนเข้มแข็งขึ้นนะ ได้เรียนอ่านอัลกุรอาน ไปเรียนศาสนา ทำงานเล็กน้อยๆ พอเลี้ยงตัวเองได้ อดทนได้ สู้อเพื่อลูกของเรา ลูกคืออามานะฮ์ที่อัลลอฮ์มอบให้ดูแล หากเราอ่อนแออีกคน แล้วใครจะดูแลลูกเราให้ดีเหมือนที่เราตั้งใจจะเลี้ยงเขาให้เป็นคนดี เพื่อนอยากบอกบังว่า บังหลับให้สบายนะ ไม่ต้องห่วงเพื่อนๆ ของเพื่อนคอยให้กำลังใจซึ่งกันและกัน เขาก็เจอเหตุการณ์เหมือนกับเรา เพื่อนเห็นเขาอยู่ได้ เพื่อนก็ต้องอยู่ให้ได้ มีเพื่อนๆ มีพี่ๆ มีอาจารย์คอยให้กำลังใจเสมอ คอยถามไถ่สารทุกข์สุกดิบกันตลอด มีอ้อมกอดของเพื่อนๆ พี่ๆ เหล่านี้คอยให้กำลังใจ แค่นี้เพื่อนก็อุ่นใจแล้ว

บัง เบื่อแล้วใช่ไหม เพื่อนคุยให้บังฟังมาก แต่เพื่อนสบายใจมากขึ้น
แม้จะต้องเสียน้ำตาในบางช่วงบางตอนที่เขียนจดหมายหาบัง จะบอก
บังว่า บังคือ... และไม่ว่าเวลาจะผ่านไปนานแค่ไหน ทุกๆ เรื่องราวก็จะยัง
คงชัดเจนอยู่ในความทรงจำของเพื่อนเสมอ

ด้วยรักและคิดถึงเสมอ

ฟาติมะห์

‘วิลัย แสงงาม’ หรือ ‘ฟาติมะห์’ ปัจจุบัน พยายามก้าวข้ามความ
เจ็บปวดนั้นอยู่โดยใช้ศาสนาในการบำบัด เธอคิดเสมอว่าอัลลอฮ์อยู่
เคียงข้างเธอ หลังจากสามี “ยูกรีป्ली แวดอกอ” ชีวิตเมื่อวันที่ 2 มีนาคม
2553 ขณะขับรถไปรับลูกกลับจากการเรียนอัลกุรอาน ลูกสาวคนเล็ก
(ฮาย์ร) ขณะนั้นอายุได้เพียง 6 ขวบเสียชีวิตพร้อมพ่อ ที่พยายามใช้ร่างกาย
บังกระสุนให้แล้ว แต่เขาทั้งสองก็ไม่รอด ฟาติมะห์อยู่กับลูกผู้หญิง 2 คน
คือไซนับ กับฮาวา ความใฝ่ฝันของเธออยากให้ลูกทำงานศาสนาเป็น
นักดาฮียะห์ (นักเผยแพร่ศาสนา) เพียงเพื่อต้องการให้ลูกทั้งสองของเธอ
เป็นลูกที่ซอลีฮะห์ (ลูกที่ดี) เมื่อลูกของเธอทั้งสองทำงานเผยแพร่ศาสนา
เธอก็มั่นใจว่า ผลบุญที่ลูกเธอทำก็ส่งไปถึงผู้เป็นพ่อที่ล่วงลับไปแล้ว...

ทุกวันนี้ลูกสาว 2 คน ไซนับกำลังเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
เรียนเก่ง เข้มแข็งทางด้านร่างกายและจิตใจ สำหรับฮาวาจะอ่อนแอและ
ขี้อ่อนขี้แย ฟาติมะห์เล่าให้ฟังว่าเมื่อก่อนตอนสามีอยู่เขาเปรียบเสมือน
“เข็มทิศ” คอยชี้ทางให้เธอเสมอ แต่ตอนนี้ เธอต้องปรับเปลี่ยนแผนผัง
ชีวิตใหม่ด้วยภาระและหน้าที่การเป็นทั้ง พ่อ และแม่ในเวลาเดียวกัน...
แต่ภาระของความเป็นภรรยา มันจบแล้วในโลกดุนยานี้ จากผู้หญิงที่

ไม่ค่อยออกจากบ้านตามลำพัง แต่ตอนนี้ต้องทำทุกอย่างเวลาจะออกไปไหนก็ลำบาก มีรถยนต์ก็ขับไม่เป็น มอเตอร์ไซค์ก็ขับไม่ได้ แต่ที่หนักใจที่สุดคือ ไปไหนไม่สะดวกเพราะไม่มี “มะฮฺรอม” (คือผู้ปกครองตามที่ศาสนาของอิสลามได้กำหนด)

“การตาย มิใช่จุดจบ แต่เป็นจุดเริ่มต้นของมุสลิม” แต่มันก็เป็นอัสบ้าง (สาเหตุ) ที่อัลลอฮฺทรงประสงค์ ทุกอย่างที่เกิดขึ้นกับเราไม่ว่าจะดีหรือร้าย นี่แหละคือบททดสอบของพระเจ้า...

อินชาอัลลอฮฺ ฟาติมะห์ มีชุมชนช่วยกันดูแล ไม่มีใครทอดทิ้งเธอ ทุกวันนี้เธออยู่ได้โดยได้รับการเยียวยาจากทางราชการ “โครงการจ้างงานเร่งด่วน 4,500 บาท” เธอมีอาชีพรับเลี้ยงเด็ก และทำงานกลุ่มน้ำพริกเซาคุน่า (zauquna) ฟาติมะห์บอกว่า ชอบจะเป็นผู้ขาย มากกว่าที่จะไปเป็นผู้ผลิต เพราะเป็นคนช่างพูด ที่บ้านเดิมเคยทำอาชีพค้าขายได้วิชามาจากคุณแม่พอสมควร ชอบบอกกล่าวถึงสรรพคุณของผลิตภัณฑ์ บางครั้งก็มีมุขตลกๆ สอดแทรกไปบ้าง ซึ่งเธอบอกว่ากลุ่มนี้แหละเป็นเสมือนญาติ เสมือนพี่น้องและเพื่อนในเวลาเดียวกัน ในยามที่เธอมีทุกข์และสุข กลุ่มนี้แหละที่อยู่เคียงข้างเธอตลอด นอกเหนือจากพระเจ้า ผู้เขียนมีโอกาสได้นั่งคุยกับเธอ

“งานนี้แหละทำให้เราไม่มีเวลาไปนั่งคิดถึงอดีต”

ผู้เขียนเห็นด้วยอย่างยิ่ง เพราะ... ผู้หญิงเรามากจะอ่อนแอเมื่ออยู่คนเดียว แต่อยู่เป็นกลุ่มจะทำให้เราเข้มแข็งมากขึ้น...

